

İLİM ÖĞRENMEKTE YARIŞMAK

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ecmâin ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd:

Fe-kale'n-nebiyyü sallallahu aleyhi ve sellem;

سَارِعُوا فِي طَلَبِ الْعِلْمِ فَالْحَدِيثُ مِنْ صَادِقٍ خَيْرٌ
مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا مِنْ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ

Sari'û fi talebi'l-'ilmi fe'l-hadîsü min sâdıkın hayrun mine'd-dünyâ ve mâ aleyhâ min zehebin ve fıddatin.

Sadaka rasûlüllâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri buyuruyor ki;

Sari'û fi talebi'l-'ilmi. İlim öğrenmekte sürat gösteriniz, yarışınız. Sadece kendinize sürat göstermeyin. Süratte yarışınız.

Sari'û müsabaka demek yani. İlim öğrenmekte yani sırf kendiniz bir gayret göstermek

değil, biraz da yarışma tarzında işi böyle müsabaka manası vardır yani müsaraa yani süratleşmek, karşılıklı sen mi daha süratli gideceksin ben mi daha süratli gideceğim gibi bir yarış. Yani ilmi öğreneceğiz bir de birbirimizle tatlı bir yarış içinde olacağız.

Ben daha çok âyeti ezberledim. Ben daha çok sure ezberledim. Ben daha çok hadîs ezberledim. Bizim çocuk 100 hadîs biliyor. Bizim ki 300 biliyor. Benim ki 450 hadîs biliyor. Falan gibi böyle bir bu hususta tatlı bir yarışma şeyi de çıkıyor. Kelimeden o manada çıkıyor.

Sari'û fi talebi'l-‘ilmi. İlim öğrenmekte böyle bir süratleşme yarışına girin. Yani ilim öğrenmekte gevşek ve yavaş davranmayın, süratli olun, bir de birbirinizle adeta bu işte yarışın. Biliyorsunuz bilimsel method olarak yani bir işi yaparken insan en güzel tarzda yapacak, yani gayeye götürülecek en güzel tarzda yapacak. Fakat bu en güzeli de en süratli tarzda yapacak. İki iş önemli noktası var işin. Bir güzel yapmak bir de güzeli kısa zamanda yapmak. Mesela bir senede bir eseri ortaya koymak var, bir de eseri bir ayda ortaya koymak var. Yani bir barajın yapılmasının beş

sene sürmesi var, altı ayda bitmesi var. İkisi de aynı planın uygulanması olabilir ama birisi altı ayda bitti, birisi altı sene sürdü. Yani fark var arada.

Demek ki sürat göstereceğiz ve bu süratte de bir tatlı birbirimizden, çünkü hayırda yarışmayı Allah bize Kur'an-ı Kerîm'de de emrediyor.

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ

Festebiku'l-hayrâti. (Bakara Suresi 148. Ayet)

Hayırlara koşmakta, müsabaka edin diye de şey yapıyor. Yani Kur'an-ı Kerîm'de emrediyor. Demek ki hayır işinde biraz işi yarışa bindirmek var yani.

İnsan bir başkalarıyla yarışa girecek, bir de kendi kendisiyle yarışa girecek. Kendi kendisiyle yarışa nasıl girer?

Mesela Ben Kur'an-ı Kerîm'in bir cüzünü efendim 27 dakikada okuyorum. Bastım krono-

metreye. Besmeleyi çektim, başladım.Bitirdiğim zaman 27 dakikada Kur'an-ı Kerîm'in bir cüzünü bitiriyorum.

Acaba 25'e inebilir miyim?

Acaba 22'ye inebilir miyim?

Acaba benden başkaları kaç dakikada okuyabiliyorlar?

Acaba 15'de yapmak mümkün olur mu? Filan. Hani insanın bir de kendi kendisiyle yarışması. Okuma yarışı. Okumayı hızlandırmak. Biliyorsunuz çok şey okumamız lazım. Çok şey okumak fikrine razı olunca insan bir de sürat giriyor işin içine. Yani hiç okumayan insanın hiçbir derdi yok da yani gelip yatsın sırt üstü onun bir problemi yok da fakat okunacak şeyler çok olduğu için, ah Resûlullah'ın hadîslerini tam okuyabilsem, ah Kur'an-ı Kerîm'in tefsirini tam okuyabilsem, ah fıkıhtan şunu bitirebilsem.

İhyâü Ulûm çok güzel esermiş, onu bir ay içinde bir bitirebilir miyim acaba?

Ramazan'da hatim indirebilir miyim?

Filan. Böyle bir yarış bahis konusu olduğu zaman bu sefer işin içine hızlı okumak filan giriyor.Yani böyle tek tek kelime kelime, harf

harf okumak yerine, harf harf okumak yerine kelime kelime okumak. Kelime kelime okumak yerine satır satır okumak. Yani satıra bir bakıyor spiker, ondan sonra konuşuyor, Ondan sonra bir daha bakıyor, ondan sonra tekrar mikrofona bakıp konuşuyor. Bir bakışta bir cümleyi bütünüyle görmek. Buna alıştırmak insanın kendisini. Bu bir şey. Tabi yarışma.

Demek ki hayrı yapacağız. Hayrı yapmakta birbirimizle yarışacağız. Mükemmel yapmaya gayret edeceğiz. Birbirimizle yarışacağız. Bir de kendi kendimizi de aşmaya, rekorumuzu egale etmeye veyahut rekoru kırmaya, daha fazla bir rekor yapmaya da ayrıca bir gayret göstereceğiz.

Sari'û fi talebi'l- 'ilmi. İlim öğrenme konusunda bu manaları hepsini düşünerek şey yapın, müsahara edin. Yani süratle, süratle ilim öğrenin.

Mesela, Ramazan'a kadar şunu bitireyim, bunu bitireyim gibi bir takım böyle gayretler içinde de olmalı insan.

İlim öğrenmek o kadar kıymetli bir şey ki bak diyor ki Peygamber Efendimiz;

Fe'l-hadîsü min sâdıkın. Yani doğru sözlü bir insandan bir ilmi söz veyahut Peygamber Efendimiz'in bir hadîsi veya dinimizin önemli meselelerinden bir mesele, bir hadîs, bir söz, bir konu, bir bahis yani.

Hayrun mine'd-dünyâ ve mâ aleyhâ. Dünyadan da hayırlıdır, dünyanın üstünde mevcut olan altın, gümüş ne varsa hepsinden de hayırlıdır. Şimdi Endonezya'nın bir yerini gösteriyor Televizyonda. Orada altın madenini gösteriyor Suyun kenarında böyle çamurunu gideriyor gideriyor çanaktan, akıtıyor akıtıyor ondan sonra ceviz gibi altını çıkartıyor pırıl pırıl sarı. Efendim onları götürüp tabi şey yapıyor. Şimdi altın kıymetli, insanlar ne zahmet çekiyorlar bulacağız diye, efendim kıymetli taşlar, ne kadar muamelelerden geçiyor, yerden bulunuyor, ondan sonra yıkanıyor, temizleniyor, kesiliyor, şekil veriliyor, yüzüğün efendim küpenin üstüne yerleştiriliyor filan, bin bir türlü işlemi şeyi var. Yani bir doğru sözlü insandan bir bahis, bir söz, Peygamber Efendimiz'in bir hadîsi veya bir âyet veya başka bir şey. Hayrun, daha hayırlıdır.

Mine'd-dünyâ ve mâ aleyhâ. Dünyadan da daha hayırlıdır. Dünyanın üzerinde ne varsa onlardan da hayırlıdır. Altın, gümüş. Onu zikrediyor Peygamber Efendimiz.

Min zehebin ve fıddatin. Altından ve gümüşten. Çünkü insanlar en çok altına gümüşe şey yapıyorlar. Yani şimdi biz toprağı kazarken elimizde kütle halinde şöyle bir toplu altın geçse, veya çiftçi çifti sürerken efendim sabanın ucu takılıyor bir şeye, bir de bakıyor bir küp, bir de bakıyor içinde şu kadar altın, şıkır şıkır oynar, sevincinden ne yapacağını şaşırır, şu kadar altın buldum filan diye. Bir bahis dünyadan ve dünyanın üstündeki her şeyden, altından gümüşten daha hayırlıdır diyor. Demek ki bizim şurada bir bir hadîs öğrenmemiz milyonlar, milyarlar değerinde oluyor yani. İlimden bir bahis öğrenmek. İşte bunun kıymetini bilip, buna tiryaki olup, buna alışıp, buna dadanıp, bunu her zaman, her yerde yapmamız lazım. Yani, yanımızda kitapla gezmemiz lazım bir kere. Mesela, bunu burada pek görmedim ben. Ama Almanya'da gördüm, İngiltere'de gördüm. Yanında daima, daima şeyle geziyor, kitapla geziyor.

Tramway da veya trende veya bir şeyde oturduğu zaman hemen kitabını açıp okuyor. Yani Almanlar çok okuyan bir millet olarak tanınmışlar. Bunu onlarda gördüm. E Bizim de yanımızda bir kitap gezmeli. Yani yeni başladığımız bir kitap. Üstüne tarihini atmalıyız. Şu tarihte okumağa başladım. Onu okumaya geçmeliyiz. Veyahut elinde tespih çekersen, ibadet edersen filan. Yani bilimsel olarak bir çalışma yapmak, ilim öğrenmek, tiryakisi olmalıyız ve buna var gücümüzle çalışmalıyız ve bunu kendimize itiat etmeliyiz.

Birinci hadîs-i şerîf ilimle ilgili geldi. İlim öğreneceğiz, öğrendiğimizi uygulayacağız. Uygulamazsak kıymeti yok zaten. Dinimizde faydasız ilimden Allah'a sığınırım diyor Peygamber Efendimiz. Sırf öğrenmiş, istifade etmemiş, uygulamamış, hayatında prensip edinmemiş, değiştirmemiş kendisini, o zaman kıymeti olmuyor.

Onun için öğrendiğimizi uygulama fikrinde olmamız lazım. Ama ilimde yarışmamız lazım. Kendi kendimizle yarışmamız lazım. Başkasına

gidip de böbürlenmek tatlı bir Şey değil. Bana bak ben üç tane Kur'an sayfası ezberledim.

Sen ne kadar ezberledin falan diye bir yarışa lüzum yok ama kendi kendinle yarışabilirsin. Geçen sene efendim iki cz ezberlemiştim. Bu sene ne kadar ezberleyeceğim bakalım diyebilirsin. Bir ortaokul talebesi Suudi Arabistan'da efendim ortayı bitirdiği zaman hafız oluyor. Liseye geldiği zaman hafız oluyor.

Demek ki yormayacak Őekilde 6 seneye 7 seneye yaymıŐlar Şeyi. Kur'an-ı Kerim'in ezberlenmesini, her sınıfta birazını ezberletiyorlar, imtihan ediyorlar. ocuk efendim, hem normal ortaokul derslerini görüyor, hem de o dersler bittikten sonra, lisenin sonuna geldiği zaman, elinde pırlanta gibi bir ocuk. Hem hafız, hem dini bilgileri biliyor, hem de lise diploması almıŐ, niversiteye girecek bir ocuk oluyor. Bunu planlayabiliriz biz. Bu zor bir Şey değil. Çünkü her sene normal tahsilin dıŐında tatil zamanları var. Onları değerlendirmemiz mümkün. Her haftanın sonunda iki buçuk gün var. Cuma oğleden sonra, cumartesi, pazar iki buçuk gün var. Bunları değerlendirebiliriz. Kendimiz için de. Her hafta

bir sayfa ezberleyeceğim diyebiliriz. Her hafta bir sure ezberleyeceğim diyebiliriz. Amme cüzünü bitiririz.

Otuzuncu cüzü. O bittikten sonra yirmi doku- zuncu cüze geçeriz. 28 inci cüze geçeriz. Kü- çük surelerin olduğu yani şeylerden mümkün.

Onun için bu hadîs-i şerîfi Allah nasip etti. Kura ile çektiğimiz sayfada karşımıza geldi.

İlimde yarışın. İlimde gayretli olun. İlimde müsabaka heyecanı içinde ve sürati içinde ilim öğrenmeye koşun. Çünkü bu paradan, puldan, mevkiden, makamdan, altından, gümüşten, dünyadan, dünyanın üzerindeki her şeyden daha hayırlı diye Efendimiz bildiriyor bize.

Böyle midir?

Böyledir. Çünkü dünyanın kıymeti yok.

Öldün mü dünyanın kıymeti kalıyor mu?

Hastalandın mı kıymeti kalıyor mu?

İhtiyarladın mı kıymeti kalıyor mu?

Hastalandın, amansız bir hastalığın pençesine düştü, efendim işte ömrü şu kadar kaldı falan diyorlar.

Gözünü bir şey görüyor mu insan?

Görmüyor. Hepsi burada kalıyor. Demek ki ahirette fayda verecek olan şey ilim olduğundan ilim öğrenmeye koşmalıyız.

Hangi kitabı okuyacağız?

Onu hocalarımıza sorarız.

Hangi kitaptan başlayalım?

Onu hocalarımıza sorarız. Veya kütüphanemizdeki kitaplardan bir tanesinden yani yazarının çok âlim olması lazım, çok dürüst olması

lazım.

Her kitap okunmaz. Bazı kitaplar safсата olur, bazı kitaplar yanlış olur. Bazı kitaplar bozuk olur. Bazı kitapları yazan insanların zihniyetleri yamuk olur. Kendisi adam olmamıştır ki sana ne faydası olacak. Kendisinin hayatında bir faydası olmamıştır ki sen yazdığı kitaptan sen ne fayda göreceksin.

Onun için büyük zatların eserlerini, büyük âlimin eserini okumalı. Yarım âlimin eserini okursun belki yanlış bir şey söyler, yanlış bir şey öğretir sana. Onun için büyük zaatların eserlerini okumalı, kaliteli eserleri okumalı ve bu eserleri belki ömründe tekrar tekrar etmenin de faydası var. Mesela bizim Râmûzü'l-

Ehâdîs'i, hocalarımız Bitirdikçe yeniden okuyun diye öyle tavsiye ediyorlar.Bitirdikçe yeniden okuyun diye. Çünkü epeyce hadîs-i şerîf var içinde. Bir hayli hadîs-i şerîf var. Onların çok büyük faydası var.

a. Arşın Gölgesinde Gölgeleनेcekler

Gelelim ikinci hadîs-i şerîfe.

سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ :
إِمَامٌ عَادِلٌ وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ
مُعَلَّقٌ بِالْمَسْجِدِ إِذَا خَرَجَ مِنْهُ حَتَّى يَعُودَ إِلَيْهِ
وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ فَاجْتَمَعَا عَلَى ذَلِكَ وَافْتَرَقَا
عَلَيْهِ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهُ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ وَرَجُلٌ
دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ : إِنِّي أَخَافُ
اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا
حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالَهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ

*Seb'atün yuzıllühümüllâhü fî zıllihî
yevme lâ zıllê illâ zıllühû imâmün 'âdilün ve*

*şâbbün neşe'e fi 'ıbâdetillâhi ve racülün kal-
bühû mu'allekun bi'l-mescidi izâ harace
minhü hattâ ya'ûde ileyhi. Ve racülâni
tehâbbâ fillâhi ve icteme'â aleyhi ve ifterakâ
aleyhi. Ve racülün zekerallâhe fî halvetin fe-
fâdat 'aynâhü. Ve racülün da'athü imra'etün
zâtü mansibin ve cemâlin ilâ nefsihâ fe-kâle
innî ehâfullâhe rabbe'l-'âlemine. ve racülün
tesaddaka bi-sadakatin fe-ahfâhâ hattâ lâ
ta'leme şimâlühû mâ tünfikü yemînühû.*

Ravâhu

şeyhâni.

İmam Buhârî ve İmam Müslim'in beraberce ri-
vayet ettiği, çok ravileri olan meşhur bir
hadîs-i şerîf çıktı karşımıza sırada. Allah celle
celalühü 7 grup insanın arş-ı alâ'nın gölgesinde
gölgeleneceğini, başka hiç gölgenin olmadığı o
günde sefahat süreceğini, iltifat göreceğini,
müstesna muameleye mazhar olacağını bildi-
riyor. Tabi bu da bize niçin bildiriliyor,? Biz de
onlardan olalım diye teşvik. Yani bu insanlar
gibi olmaya çalışmalıyız, sayılan insanlar gibi.
Burada sayılan 7 tür insan, bir takım şeyleri
var yani jestleri ve hayatlarındaki davranışları
dolayısıyla Allah'ın rızasını kazanmış insanlar
oluyorlar.

Kimmiş bunlar?

Yani arş-ı alânın gölgesinde gölgelenmek ne demek onu anlatalım ilk önce. Malum ahiret olacak, bu dünya bitecek. Öldükten sonra insanlar dirilecek. Mahşer yerinde toplanacak. Mahşer yerinde toplandıktan sonra 50 bin yıl kalacaklar orada. Ve güneş tepelerinde olacak, yaklaştırılacak. Terden yerin içi 70 arşın aşağıya kadar ıslanacak. Ve insanlar çok izdihamlı, sıkışık bir durumda bekleşecekler. Ancak sadaka verenler, hayır hasenat yapanların sadakaları başlarında kendilerine gölge edecek.

Ve bir de bu insanlar, bu sayılan insanlar, şu hadîs-i şerîfte sayılacak insanlar arş-ı âlânın gölgesinde gölgelenecekler. Yani Allahu Teâlâ hazretlerinin arş-ı âlâsının altı gölgelik, o gölgelikte, nurdan minberlilerde müstesna bir muamele. Yani insanlar izdihamlı, bunlar yukarıda çok büyük iltifata mazhar olacaklar.

Bunlar kimler?

Bir. *İmâmün 'âdilün ve şâbbün*. Adaletli devlet başkanı, önder, reis, yani bir şeyin başına geçmiş, önder olmuş, yönetimin başına geçmiş ama adaletli yani haksızlık yapan bir

insan değil, gevşek değil, keyfine bakan insan değil, efendim haremde içki içip cariyeye oynatan insan değil, Veyahut ona buna saldırıp böyle efendim onun bunun canını yakan insan değil veya zorba değil veya efendim dinsiz imansız değil, adil, adaletli. İkincisi arşın gölgesinde gölgelenen insanlardan.

Ve şâbbün neşe'e fi 'ibâdetillâhi. Allah'ın ibadetinde yetişmiş olan genç.

Yani bu ne demek?

Şimdi bazı insanlar vardır, hayata başlıyor, bozuk yolda, namaz yok, ibadet yok, taat yok, efendim, keyifte, zevkte, gençliğin her türlü çılgınlığını yapıyor, her türlü günahlara dalıyor, çıkıyor, ama sonra akli başına geliyor. Ama bir insan da düşünün ki hiç harama meyil etmemiş.

Mesela bizim benim rahmetli dedem öyle dermiş yani şu sakalıma hiç jilet vurmadım dermiş. Yani bir tabi tıraş olmak şey oluyor İslam'da. İslami bir adet değil batıdan gelmiş bir adet. Yani şeyden başlayıp kendini bildiği çağdan başlayıp devamlı ibadet ve vazifelerini ya-

parak ömrünü geçirmiş. Böyle bir kimse de arşın gölgesinde gölgelenecek. Çünkü emsali o havada değilken, o yolda değilken bunlar doğru yolda devam ettiler. Tabi bu vasfın içine bizim evlatlarımız girebilir. Bazı kardeşlerimiz genç, onlar bu vasfın içine girebilirler. Kendi evlatlarımızı da bu vasıfta yetiştirmeye gayret etmeliyiz yani aman evladım bak bu çok önemli bir vasıftır. İnsanın sonunda nasıl olsa gerçekleri anlıyor, nasıl olsa Allah'ın yoluna giriyor ama sen bu çağı güzel geçirmeye dikkat et. Bak bu çağ buhranlı bir çağdır. Dikkat etmen gereken bir çağdır. Bunu başarırsan ahiretin mamur olur, işin hayır olur diye teşvik etmeliyiz ve iyi insanlar olması için de elimizden gelen vasatı, şartları onlara hazırlamalıyız.

Ve racülün kalbühû mu'allekun bi'l-mescidi izâ harace minhü hattâ ya'ûde ileyhi. Aklı, kalbi, gönlü mescide bağlı olan insan. Bu da ibadeti seviyor, namazı seviyor, mescidi seviyor, mescidin hayrını, bereketinin sevaplı olduğunu biliyor. Mescitten çıkıp tekrar mescide dönünceye kadar hep aklı, sevgisi, gönlü mes-

citte. Yani ibadeti seviyor. İbadete bağlı, mescide mdavim insan. Malum bir insan namazı evinde kılarsa, bir sevap alır. Mescitte kılarsa o sevabın 27 kat fazlasını alır. 27 kat fazlasını alır. Ve ayrıca daha başka mükâfatlara da nail olur mescide gelmekten dolayı. Onun için akıllı bir müslüman erkekler için bilhassa namazını evinde kılmamalı yani. Mümkünse mutlaka mescitte kılmaya gayret etmeli. Çünkü 27 kat sevabı fazla.Yani atlamalı arabaya gelmeli, camide namazını kılmalı.

Dördüncü adam, dördüncüsü. *Ve raclni tehbb fillhi ve icteme' aleyhi ve ifterak aleyhi.* İki kimse arkadaş oluyor birbiriyle, dost oluyor, İslam kardeşi oluyor. Efendim, birbirlerini seviyorlar, dostlukları samimi. Bu sevgiyle bir araya geliyorlar, bu sevgiyle merhaba deyip, Allah'a ısmarladık deyip evlerine ayrılıyorlar.

Yani gidecekleri yere gidiyorlar. Sevgileri birbirlerine kuvvetli. Bu sevgi de çok büyük mkfata sebep oluyor. Yani ahirette en yüksek dereceleri alacak insanlardan bir grubu bu dostluk içine dikkat edenler. Onun için biz buna çok gayret etmeliyiz.

Yani bizim yolumuz işte bu sevgi yolu. Yani tarikat dediğimiz, ihvânlık dediğimiz, kardeşlik dediğimiz şey bu. Biz birbirimizin kardeşi oluyoruz. Birbirimizi Allah için seviyoruz. Bu sevgi samimi ise birleşmemiz, ayrılmamız, buluşmamız, dağılmamız hep bu sevgi üzerine oluyorsa o zaman büyük mükâfat var. Bu sevginin sağlam olmasına dikkat etmemiz lazım. Bunu çok ciddiye almamız lazım.

Beşincisi. *Ve racülün zekerallâhe fî halvetin fe-fâdat 'aynâhü.* Beşincisi, tenhâda Allah'ı zikreden bir insan, Allah'ın adını malum zikretmek çok sevap, en sevaplı işlerden, en kolay yapılan fakat mükâfatı en büyük olan işlerden birisi zikirdir. Tenhâda Lâ ilâhe illallah diyor.

Tenhâda Allah diyor. Yani kendi evinde, kendi odasında, kimsenin bilmediği bir yerde. Ve sevgiden, coşkunluktan, bağlılıktan, gözlerinden yaşlar akıyor. Yani Allah diyor, gözlerinden yaşlar akıyor. İşte bu kimse de arşın gölgesinde gölgelenecek.

Çünkü bu davranışı hem zikretmesi hem de gözlerinin yaşarması şeyi gösteriyor. Allah sev-

gisini gösteriyor, bağıllığını gösteriyor. O bakımdan bu da böyle de olmaya gayret etmeliyiz. Yani Allah'ı zikredenlerden olmalıyız. Malum bu zikir de bir problem bugün 20 inci yüzyılda. Böyle yanılmış gibi. Halbuki hadîslerde var, âyetlerde var. Âyette, hadîste olan şey sanki dinin dışındaymış gibi, yanılmış gibi bir ters propaganda.

Ve racülün da'athü imra'etün zâtü mansibin ve cemâlin ilâ nefsihâ fe-kâle innî ehâfullâhe rabbe'l-'âlemine. Bir diğer kimse bu yedi kişiden altıncısı. Bir adamdır ki onu bir mevki makam sahibi, vücudu endamlı güzel bir kadın, kendi nefsine davet ediyor. Gel bizim eve seninle efendim keyif çatalım diye davet ediyor. O da diyor ki;

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

Innî ehâfullâhe rabbe'l-'âlemîn. (Mâide Suresi 28. Ayet)

Ben böyle günah bir iş yapmaktan Allah'a sığınırım. Reddediyor yani kabul etmiyor. Kadının razı yani, hem çirkin değil, hem pespaye değil, mansıp sahibi yani mevki makam sahibi,

itibarlı hem de güzel.

Çağırıyor ama o diyor ki ben Allah'tan korkarım, nikahsız bir iş olmaz falan diye reddediyor, kabul etmiyor.

Bu neyi sembolize ediyor?

Yani namusluluğu sembolize ediyor. Tabi eskiden herhalde flört dediğimiz efendim böyle Kazanova'nın aşk maceraları falan diye böyle romanlarda, şeylerde anlattıkları şeyler, arka bahçeden eve atlamak, efendim evde kimse yokken böyle işleri yapmak falan tarzında herhalde oluyordu ki, mevki makam sahibi ve güzel bir kimse kendisine çağırıldığı halde ben Allah'tan korkarım deyip o işe koşmuyor. Şimdi bir insanın muhiti kötü olabilir. Muhitinden kendisini kötülüğe çekmek isteyen kimseler bulunabilir ama iyi bir müslüman bunların karşısında diretebilecek yani. Hayır diyebilecek. Önüne imkanlar gelebilir ama hayır diyebilecek. İşte bunu diyebildiği zaman, kendisini tutabildiği zaman Allah'ın makbul kulu oluyor. Bunun Kur'an-ı Kerîm'den misali Yusuf aleyhisselam'dır.

Malum Yusuf aleyhisselam'ı kardeşleri oyun ettiler, satıldı köle diye, Mısır'a getirildi.

Çok güzel bir insan olduğu için dikkati çekti. Hükümette görevli, bakan mevkiinde bir zat, bunu köle olarak mülkiyetine aldı. Karısı da bu işten memnun, aman buna iyi bakalım, belki bize bir faydası dokunur, yetiştiririz bilmem ne falan dediler. Sonra yetiştığı delikanlı olunca, dayanamadı onun güzelliği karşısında, boylu pozlu bir delikanlı yani gönlünü ona kaptırdı ama Yusuf aleyhisselam zindana girmeye razı oldu tekliflere evet demedi. Dedikodular şehri tutmuş efendim filanca yöneticinin filanca bakanın hanımı evindeki kölesi hizmetçiye gönlünü kaptırmış filan diye efendim dilelere düşmüş, demek ki aleniyete çıkmış iş ama Yusuf aleyhisselam;

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ

Kâle rabbi's-sicnü ehabbü ileyye mimmâ yed'ûnenî ileyh. (Yûsuf Suresi 33. Ayet)

Ya Rabbi! Beni hapse soktur. Bunların bana teklif ettiği şeyi yapmaktansa hapse girmeyi tercih ederim dedi yani namussuzca bir iş yapmaya girişmedi. Kadın saldırdı gömleğini yırttı, o kaçtı, kapıda karşılaştılar.

Kadın bu sefer döndü dedi ki; O bana saldırdı. Senin eşine kötülük isteyen bir insanın cezası nedir falan deyince dedi ki; hayır ben saldırmadım. O teklif etti ama ben reddettim. Kaçırken gömleğimi yırtıldı. Bir taraf insanlar diyorlar ki;

Acaba Yusuf aleyhisselam mı doğru söylüyor, ötekisi mi doğru söylüyor? Gömleğine bakın, gömlek arkadan yırtılmışsa Yusuf aleyhisselam doğru söylüyordur. Kadın yalan söylüyor, kıvırttırıyor. Eğer gömlek önden yırtılmışsa demek kadın doğru söylüyor. Üstüne saldırdığı zaman gömleğini yırttırtmış. Bakıyorlar ki gömlek arkadan yırtılmış. O zaman anlaşılıyor ki Yusuf aleyhisselam masum. Ama işte çeşitli oyunlar hapse girdi. Hapisten çıktı, medreseyi Yusufiye ama namusunu şey yapmadı. Şimdi bu bizim bu devrimizde çok önemli. Avustralya'da çok önemli. Türkiye'de de önemli olmaya başladı. Avrupa'da da önemli. Çünkü bu devrin insanı eski zamanın insanı gibi değil. Eski zamanın insanı kaçıyordu. Yani cemiyetimizin, bizim kendi öz cemiyetimizin sisteminde kadın ayrıydı, erkek ayrıydı. Haremlik vardı, selamlık vardı. Kadının

örtüsü vardı. Kadın ve erkek alakaları ayrılacak.

Yani karışma olmayacak, ihtilat olmayacak. İşte bunların karşısında Müslüman'ın sağlam durması lazım. Sağlam duracak ama sağlam durmayı da bir takım tabii yollarla desteklemek için İslam erken evliliği teşvik ediyor. Yani delikanlı çocuklar çabucak evlenecek, delikanlı kızlar çabucak evlenecek bu çeşit problemler asgariye insin diye yani. Bunu teşvik ediyor İslam. Gelelim sonuncu cümleye.

ve racülün tesaddaka bi-sadakatin fehâfâhattâ lâ ta'leme şimâluhû mâ tünfikuyemînühû.

Ravâhu şeyhâni.

Bir adam ki bir hayır ve sadaka veriyor ama gizliyor. Gizli veriyor, gösteriş için vermiyor. O kadar gizli veriyor ki sağ elinin verdiği hayrı sol eli bilmiyor. Ne kadar verdiği haberi yok. Yani o kadar gizli veriyor. Eller zaten bilmez deriz ama yani bu el, bu ele yakındır. Bunun ne verdiğini bu bilmiyor. O kadar gizli, sessiz sedasız

yapıyor hayrını ki Allah sevsin, gösteriş olmasın, riya olmasın diye. Amellerin, ibadetlerin kabul olmama sebeplerinden birisi gösteriştir, riyaadır. Yaptığı bir şey, iyi bir şey olabilir. Sadaka veriyor, iyi bir şey. Ama gösteriş için yapıyorsa, o zaman günah oluyor. Kabul olmuyor. Gösteriş için yapmamaya alışacağız. Allah rızası için yapmaya alışacağız. Her ibadetimizi Allah rızası için yapmaya alışacağız.

Allahu Teâlâ Hazretleri bizi yolunda daim zikrinde kaîm eylesin. İki cihan da aziz eylesin. Cennetiyle, cemaliyle müşerref eylesin.

el-Fâtihâ.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

